

Θυμός

Ο θυμός επικίνδυνο πράγμα, σαν καπνός ηφαιστείου κακός, την καρδιά πυρπολεί και φαντάζει φοβερός του Διός κεραυνός!

Μέσα μάτι του νου συσκοτίζει, ως τυφλός κακομοίρης θνητός παραδέρνει στο στάδιο βίου, σαν Πολύφημος αμαρτωλός!

Ο θυμός με τον φόβο δε μοιάζει, πιο πολύ τους θνητούς συγκινεί, σε μαχών αδυσώπητο πλέγμα, των θεών την οργή προκαλεί.

Φόβος τρόμο πορίζει, προτρέπει τον δειλό σε φυγή να τραπεί, ο θυμός σε κινδύνους να πέσει, ηδονών σαν πηγή ποθητή!

Στο προσκήνιο της Ιστορίας, οι λαοί με θυμώδη ορμή μπαίνουν, συνωθούν, καταλήγουν ανδρική να τιμούν αρετή!

Θυμωμένος λαός μέγα δέος, δρόμους δύο μπορεί να διαβεί, ένας νίκης στεφάνι χαρίζει, άλλος βάραθρο, καταστροφή.

Θυμωμένος θεός αν τα βάλει με θνητό, για μικρή αφορμή, της Οδύσσειας πάθη θα πάθει, ώσπου τέλος Ιθάκη να δει.

Με το πέρασμα χρόνου μελώνουν, και με λόγου μεθούν το κρασί, της σοφίας δυσεύρετο κτήμα με του νου κυνηγούν το πουλί!

Τον θυμό και τα πάθη τα τόσα, την ψυχή που παιδεύουν πολύ, με του νου χαλινό συγκρατάει, και προς τέλος καλό προχωρεί.

Ο θυμός, την οργή που γεννάει, έχει δύναμης θείο κλειδί, ηδονής το πιστό το κερνάει, όταν λάβει δικαία ποινή.

Ηδονή πανταχού κυνηγάει, μα λαβαίνει του πόνου πληγή, αν εχθρού θα προλάβει το δόρυ να στομώσει δική του ορμή.

Ηρεμία παθών, συν τοις άλλοις, γήρας φέρνει σε πλήθος θνητό, και γυμνάζει προς αταραξία, ύπνο λήθης, θανάτου φρουρό!

X. K. E.